

get til vedtagelse, faktisk synes, der står mange udmærkede ting. Men hr. Ole M. Nielsen var forarget over, at regeringen ville kunne støtte det forslag til vedtagelse, og det var det, jeg reagerede på. Nu kan jeg forstå, at hr. Ole M. Nielsen er forarget over, hvad hr. Jørn Jespersen sagde, og navnlig forståelsen af, hvad hr. Jørn Jespersen sagde, og at det derfor skulle gå ud over det forslag til vedtagelse, som hr. Jørn Jespersen har fremsat. Så sofistikeret forholder jeg mig ikke til beslutninger. Jeg ser på, hvad der står. Det er det, jeg skal forholde mig til, og jeg synes, der står noget, der er fornuftigt, og som bringer os videre, også i en debat i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil bare gerne sige tak for svaret. Jeg er tilfreds med svaret. Jeg er glad for, at vi opholdt forsamlingen i en halv snes minutter med det her. Tak!

Hermed sluttede forhandlingen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Hermed er forespørgslen sluttet. Afstemningen om det fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted tirsdag den 2. maj 2000.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklning gennem etablering af en dereguleringsenhed.

Af Svend Erik Hovmand (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 14/3 2000).

Sammen med denne sag foretoges:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 117:

Forslag til folketingsbeslutning om regelforenklning gennem indførelse af byrdebudget.

Af Pernille Sams (KF) og Svend Erik Hovmand (V) m.fl.

(Fremsat 14/3 2000).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

De to beslutningsforslag, der her er fremsat af henholdsvis Venstre og De Konservative og De Konservative og Venstre, diskuterede vi i november 1998 en nøje kopi af. Så en forenklet besvarelse ville jo være, at regeringens holdning til de to beslutningsforslag er den samme som sidst, og begrundelsen er den samme: Beslutningsforslagene er lige så dårlige, som de var dengang.

Det første beslutningsforslag, nr. B 116, er et forslag om at etablere en dereguleringsenhed i Statsministeriet. Som jeg sagde det for halvandet år siden, så er det regeringen, der – ifølge retten i grundloven i øvrigt – selv vælger, hvor administrationen skal placeres. Og vi har altså placeret en enhed med et knap så indviklet navn, som forslagsstillerne foreslår, i Erhvervsministeriet.

Regeringen er meget mere optaget af at gøre noget andet end at rykke rundt på, hvor medarbejdere med en given opgave skal sidde henne. Vi er mere optaget af at skabe konkrete initiativer. Det seneste eksempel på konkrete initiativer med hensyn til at lette administrative byrder i virksomheder er blevet til i samarbejde mellem mange myndigheder, koordineret i Erhvervsministeriet, og det seneste initiativ er forslaget om Letløn.

Letløn vil betyde, at virksomhederne fremover bliver fritaget for en meget stor del af besværet med at indberette lønoplysninger. Så vidt jeg husker, så var alle ordførerne og altså også de forslagsstillere fra Venstre og De Konservative, der er inkluderet i de to forslag her i dag, meget begejstrede for forslaget. De gjorde, som jeg også sådan antydede under diskussionen før om ledelse, det snuptag faktisk et stykke tid efter at lade, som om det var dem selv, der havde fundet på det, og sådan må man gerne optræde for min skyld. Det virker måske ikke helt overbevisende, men det, der er væsentligst, er, at vi er kommet frem til, at der faktisk kan sættes et forslag i værk, som vi har haft på tegnebrættet et godt stykke tid, og hvor vi nu har vished for, at det kan lade sig gøre at gå ind og lave noget, der er let, der er enkelt – altså et godt konkret eksempel på, at regeringens arbejde med at lette de her administrative byrder har givet konkrete forslag og også leder til konkrete lettelser, når de bliver omsat til virkelighed.